

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 24ης Ιανουαρίου 2008 *

Στην υπόθεση C-257/06,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) με απόφαση της 12ης Ιουλίου 2005, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 13 Ιουνίου 2006, στο πλαίσιο της δίκης

Roby Profumi Srl

κατά

Comune di Parma,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, J. Makarczyk (εισηγητή), P. Küris, J.-C. Bonichot και C. Toader, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

γενικός εισαγγελέας: J. Mazák

γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 24ης Μαΐου 2007,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— η Roby Profumi Srl, εκπροσωπούμενη από τον M. Pozzi, avvocato,

— η Βελγική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τη L. Van den Broeck,

— η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τη R. Loosli-Surrans,

— η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον I. M. Braguglia, επικουρούμενο από τον G. Albenzio, avvocato dello Stato,

— η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την E. Ośniewka-Tamecka,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον A. Caeiros και την D. Recchia,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- ¹ Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των άρθρων 28 ΕΚ και 7 της οδηγίας 76/768/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1976, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στα καλλυντικά προϊόντα (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/004, σ. 145), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 93/35/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 151, σ. 32, στο εξής: οδηγία 76/768).
- ² Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της εταιρίας Roby Profumi Srl (στο εξής: Roby Profumi) και του Comune di Parma (Δήμου της Πάρμας) σχετικά με την επιβεβαίωση από τον δήμαρχο του δήμου αυτού των κυρώσεων που επιβλήθηκαν στη Roby Profumi λόγω μη τηρήσεως εθνικών διατάξεων σχετικών με τα καλλυντικά προϊόντα.

Το νομικό πλαίσιο

Η κοινοτική νομοθεσία

- ³ Η οδηγία 76/768 έχει ως αντικείμενο την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών για τα καλλυντικά προϊόντα προκειμένου να διασφαλίσει την ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων αυτών στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Η οδηγία αυτή, αποσκοπώντας στην προάσπιση της δημόσιας υγείας, θέτει ενιαίους κανόνες σε ό,τι αφορά τη σύνθεση, την επισήμανση και τη συσκευασία των καλλυντικών προϊόντων.

4 Το άρθρο 7 της οδηγίας 76/768 προβλέπει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη δεν δύνανται, για λόγους που αφορούν στις απαιτήσεις τις προβλεπόμενες από την οδηγία αυτή και τα παραρτήματά της, να αρνηθούν, να απαγορεύσουν ή να περιορίσουν τη διάθεση στην αγορά των καλλυντικών προϊόντων, τα οποία ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές της παρούσας οδηγίας και των παραρτημάτων της.

2. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν οι ενδείξεις που προβλέπονται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, σημεία β', γ', δ' και στ', να αναγράφονται τουλάχιστον στην(στις) εθνική(-ές) ή την(τις) επίσημη(-ες) γλώσσα(-ες) τους· επιπλέον, μπορούν να απαιτούν οι ενδείξεις που προβλέπονται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', να αναγράφονται σε γλώσσα εύκολα καταληπτή από τους καταναλωτές. Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή θεσπίζει κοινή ονοματολογία συστατικών σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 10.

3. Επιπλέον, κάθε κράτος μέλος μπορεί να απαιτήσει, για λόγους ταχείας και κατάλληλης ιατρικής θεραπευτικής αγωγής σε περίπτωση προβλημάτων, να τίθενται στη διάθεση της αρμόδιας αρχής κατάλληλες και επαρκείς πληροφορίες σχετικά με τις ουσίες που χρησιμοποιούνται στα καλλυντικά· η αρμόδια αρχή μεριμνά ώστε τα εν λόγω στοιχεία να χρησιμοποιούνται μόνο για τους σκοπούς της εν λόγω ιατρικής θεραπευτικής αγωγής.

Τα κράτη μέλη ορίζουν την αρμόδια αρχή και ανακοινώνουν τα στοιχεία της στην Επιτροπή, η οποία τα δημοσιεύει στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.»

Η εθνική νομοθεσία

- 5 Το άρθρο 10 του νόμου 713 περί των κανόνων για την εκτέλεση των οδηγιών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας για την παραγωγή και την πώληση των καλλυντικών προϊόντων (*norme per l'attuazione delle direttive della Comunità economica europea sulla produzione e la vendita dei cosmetici*), της 11ης Οκτωβρίου 1986 (τακτικό συμπλήρωμα της *GURI* αριθ. 253, της 30ής Οκτωβρίου 1986), όπως τροποποιήθηκε με το νομοθετικό διάταγμα 126, της 24ης Απριλίου 1997 (*GURI* αριθ. 112, της 16ης Μαΐου 1997, στο εξής: νόμος 713/86), προβλέπει τα εξής:

«[...]

3-bis. Η εισαγωγή καλλυντικών προϊόντων από χώρες μη μέλη της Ευρωπαϊκής Ενώσεως διενεργείται υπό την ευθύνη ειδικού ο οποίος πληροί τις προϋποθέσεις των παραγράφων 1 και 2. Αυτός υποχρεούται να αξιολογήσει τη μέθοδο παρασκευής των προϊόντων.

4. Οι όροι ορθής παρασκευαστικής πρακτικής για τα καλλυντικά προϊόντα, οι οποίοι βασίζονται επίσης στους κοινοτικούς κανόνες, καθορίζονται και ενημερώνονται με διάταγμα του Υπουργού Υγείας, κατόπιν συμφωνίας με τους Υπουργούς Βιομηχανίας, Εμπορίου, Βιοτεχνίας και Εργασίας, και Κοινωνικής Πρόνοιας.

5. Όποιος προτίθεται να παραγάγει ή να συσκευάσει για δικό του λογαριασμό ή για λογαριασμό τρίτων προϊόντα που αφορά το άρθρο 1 απευθύνει γραπτή ανακοίνωση στο Υπουργείο Υγείας και στην Περιφέρεια 30 τουλάχιστον ημέρες πριν από την έναρξη της δραστηριότητας αυτής.

6. Η ανακοίνωση πρέπει να περιλαμβάνει:

- a) το όνομα ή την εταιρική επωνυμία και την έδρα της επιχείρησης και της μονάδας παρασκευής·
- b) την περιγραφή των εγκαταστάσεων και εξοπλισμών βάσει της οποίας μπορεί να διαπιστωθεί ότι παρουσιάζουν τα αναγκαία τεχνικά χαρακτηριστικά και τις αναγκαίες προδιαγραφές υγιεινής για το προβλεπόμενο είδος παρασκευής καθώς και τα έγγραφα που πιστοποιούν την κτήση ή τη χρηματοδοτική μίσθωση των εν λόγω εξοπλισμών·
- c) την ταυτότητα και τα προσόντα του τεχνικού διευθυντή·
- d) τον πλήρη και λεπτομερή κατάλογο των ουσιών που χρησιμοποιούνται και των ουσιών που περιέχει το εμπορικό προϊόν.

7. Για οποιαδήποτε μεταβολή των στοιχείων που αναφέρονται στα σημεία a, b και c της παραγράφου 6 πρέπει να προηγηθεί νέα ανακοίνωση.

8. Οι εισαγωγείς συσκευασμένων ετοιμών προς πώληση προϊόντων, εφόσον προέρχονται από χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, προβαίνουν σε αντίστοιχη ανακοίνωση, αποκλειστικά ως προς τα σημεία a και d της παραγράφου 6, ενώ οι εισαγωγείς των προϊόντων αυτών, εφόσον προέρχονται από χώρες που δεν είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, υποχρεούνται να ανακοινώσουν επίσης την ταυτότητα και τα προσόντα του ειδικού στον οποίο αναφέρεται η παράγραφος 3-bis.

[...]»

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

- 6 Η Roby Profumi είναι εταιρία ιταλικού δικαίου η οποία δραστηριοποιείται στον τομέα της εισαγωγής και εξαγωγής καλλυντικών προϊόντων εντός της κοινοτικής αγοράς.
- 7 Στις 9 Οκτωβρίου 2000, μια υγειονομική τοπική διοικητική αρχή επέβαλε στη Roby Profumi πρόστιμο ύψους 10 000 000 ιταλικών λιρών (ITL) λόγω μη τηρήσεως της επιβαλλόμενης με το άρθρο 10, παράγραφος 8, του νόμου 713/86 υποχρέωσης ανακοινώσεως στο Υπουργείο Υγείας και στην Περιφέρεια ορισμένων στοιχείων σχετικών με τα εισαγόμενα καλλυντικά προϊόντα. Κατόπιν της χαριστικής προσφυγής της Roby Profumi κατά της αποφάσεως αυτής, ο δήμαρχος του Comune di Parma εξέδωσε στις 31 Ιουλίου 2001 διαταγή πληρωμής με την οποία επιβεβαίωσε την επιβληθείσα κύρωση και αύξησε το ύψος του προστίμου σε 15 000 000 ITL.
- 8 Η Roby Profumi προσέφυγε κατ' αυτής της διαταγής πληρωμής ενώπιον του Tribunale di Parma. Το δικαστήριο αυτό εκτίμησε μεν ότι η Roby Profumi δεν τήρησε την επιβαλλόμενη με το άρθρο 10, παράγραφος 8, του νόμου 713/86 υποχρέωση, την οποία κρίνει σύμφωνη με το κοινοτικό δίκαιο, δέχθηκε όμως μερικώς την προσφυγή της, μειώνοντας το πρόστιμο σε 5 000 000 ITL.
- 9 Η Roby Profumi άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως του Tribunale di Parma. Υποστηρίζει μεταξύ άλλων ότι το δικαστήριο αυτό δεν έπρεπε να εφαρμόσει την προαναφερθείσα εθνική διάταξη καθόσον αντιβαίνει στα άρθρα 28 ΕΚ και 7 της οδηγίας 76/768.

- 10 Το Corte suprema di cassazione, έχοντας αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητα της ιταλικής διατάξεως με τις προαναφερθείσες κοινοτικές διατάξεις, αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«[Είναι] το άρθρο 10, παράγραφος 8, του νόμου 713/1986, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 9, παράγραφος 4, του νομοθετικού διατάγματος 126/1997, [σύμφωνο] με το άρθρο 28 ΕΚ και το άρθρο 7 της [οδηγίας 76/768;]»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 11 Πρέπει πρώτον να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, αν και είναι αληθές ότι το Δικαστήριο, στο πλαίσιο προδικαστικής παραπομπής, δεν μπορεί να αποφαινεται ούτε επί ζητημάτων που εμπίπτουν στο εσωτερικό δίκαιο των κρατών μελών ούτε επί της συμφωνίας εθνικών διατάξεων με το κοινοτικό δίκαιο, μπορεί, πάντως, να παράσχει εκείνα τα στοιχεία ερμηνείας του κοινοτικού δικαίου που επιτρέπουν στο εθνικό δικαστήριο να επιλύσει τη διαφορά της οποίας έχει επιληφθεί (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 23ης Νοεμβρίου 1989, C-150/88, Eau de Cologne & Parfümerie-Fabrik 4711, Συλλογή 1989, σ. 3891, σκέψη 12, και της 21ης Σεπτεμβρίου 2000, C-124/99, Borawitz, Συλλογή 2000, σ. I-7293, σκέψη 17).
- 12 Πρέπει έτσι να θεωρηθεί ότι, με το υποβληθέν ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν αν τα άρθρα 28 ΕΚ και 7 της οδηγίας 76/768 απαγορεύουν εθνική διάταξη η οποία υποχρεώνει τον εισαγωγέα καλλυντικών προϊόντων να ανακοινώνει στο Υπουργείο Υγείας και στην Περιφέρεια, μεταξύ άλλων, το όνομα ή την εταιρική

επωνυμία της επιχειρήσεως, την έδρα της και την έδρα της μονάδας παρασκευής καθώς και τον πλήρη και λεπτομερή κατάλογο των ουσιών που χρησιμοποιούνται και των ουσιών που περιέχουν τα εν λόγω προϊόντα.

- 13 Δεύτερον, πρέπει επίσης να υπομνησθεί ότι με την οδηγία 76/768 πραγματοποιήθηκε πλήρης εναρμόνιση των εθνικών κανόνων περί συσκευασίας και επισημάνσεως των καλλυντικών προϊόντων (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 28ης Ιανουαρίου 1999, C-77/97, Unilever, Συλλογή 1999, σ. I-431, σκέψη 24^η της 13ης Ιανουαρίου 2000, C-220/98, Estée Lauder, Συλλογή 2000, σ. I-117, σκέψη 23, και της 24ης Οκτωβρίου 2002, C-99/01, Linhart και Biffi, Συλλογή 2002, σ. I-9375, σκέψη 17).
- 14 Όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, όταν ένα ζήτημα αποτελεί αντικείμενο εναρμόνισης σε κοινοτικό επίπεδο, τα σχετικά εθνικά μέτρα πρέπει να εκτιμώνται υπό το πρίσμα των διατάξεων αυτού του μέτρου εναρμόνισης και όχι εκείνων της Συνθήκης ΕΚ (βλ., επ' αυτού, προπαρατεθείσα απόφαση Eau de Cologne & Parfümerie-Fabrik 4711, σκέψη 28, και αποφάσεις της 12ης Οκτωβρίου 1993, C-37/92, Vanacker και Lesage, Συλλογή 1993, σ. I-4947, σκέψη 9, και της 13ης Δεκεμβρίου 2001, C-324/99, DaimlerChrysler, Συλλογή 2001, σ. I-9897, σκέψη 32).
- 15 Συνεπώς, για να απαντήσει στο προδικαστικό ερώτημα, το Δικαστήριο πρέπει να περιοριστεί στην ερμηνεία της οδηγίας 76/768.

Απάντηση του Δικαστηρίου

- 16 Επιβάλλεται καταρχάς η διαπίστωση ότι ο κοινοτικός νομοθέτης, εκδίδοντας την οδηγία 76/768, είχε την πρόθεση να συμβιβάσει τον σκοπό της ελεύθερης κυκλοφορίας των καλλυντικών προϊόντων με εκείνον της προασπίσεως της δημόσιας υγείας (βλ. απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2001, C-169/99, Schwarzkopf, Συλλογή 2001, σ. I-5901, σκέψη 27).

- 17 Ειδικότερα, όπως προκύπτει από τη δεύτερη και την τρίτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 76/768, ο κοινοτικός νομοθέτης, ενώ έκρινε ότι οι διαφορές μεταξύ των εθνικών διατάξεων σχετικά με τα καλλυντικά προϊόντα υποχρέωναν τους παραγωγούς να διαφοροποιούν την παραγωγή τους, αναλόγως του κράτους μέλους προορισμού, και ότι οι διαφορές αυτές εμποδίζαν την ελεύθερη κυκλοφορία των εν λόγω προϊόντων, διαπίστωσε, εντούτοις, ότι οι εθνικές αυτές διατάξεις επιδίωκαν την προάσπιση της δημόσιας υγείας και ότι, συνεπώς, η κοινοτική εναρμόνιση στον τομέα αυτόν έπρεπε να διαπνέεται από τον ίδιο σκοπό. Οι μεταγενέστερες τροποποιήσεις της οδηγίας 76/768 στηρίχθηκαν στις ίδιες εκτιμήσεις (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Schwarzkopf, σκέψη 28).
- 18 Μεταξύ των κανόνων που ορίζει η οδηγία 76/768 περιλαμβάνεται η διατυπούμενη στο άρθρο 7, παράγραφος 1, αυτής υποχρέωση σύμφωνα με την οποία τα κράτη μέλη δεν δύνανται να αρνηθούν, να απαγορεύσουν ή να περιορίσουν τη διάθεση στην αγορά των καλλυντικών προϊόντων τα οποία ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές της εν λόγω οδηγίας και των παραρτημάτων της.
- 19 Επιβάλλεται ακολούθως η διαπίστωση ότι από το άρθρο 7, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής προκύπτει ότι ένα κράτος μέλος μπορεί να απαιτεί να τίθενται στη διάθεση της αρμόδιας αρχής πρόσφορα και επαρκή στοιχεία για τις περιεχόμενες στα καλλυντικά προϊόντα ουσίες, χάριν ταχείας και κατάλληλης ιατρικής θεραπευτικής αγωγής σε περίπτωση διαταραχών (βλ. απόφαση της 5ης Μαΐου 1993, C-246/91, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή 1993, σ. I-2289, σκέψη 9).
- 20 Η διάταξη αυτή, η οποία εντάσσεται στο πλαίσιο οδηγίας που επιζητεί, ιδίως, όπως προκύπτει ειδικότερα από τη δεύτερη και την τρίτη αιτιολογική σκέψη της, την εξασφάλιση της ελευθερίας του εμπορίου των καλλυντικών προϊόντων, αποσκοπεί επίσης στην προστασία της υγείας των ανθρώπων κατά την έννοια του άρθρου 30 ΕΚ (βλ., επ' αυτού, προπαρατεθείσα απόφαση Estée Lauder, σκέψη 25).

- 21 Τα μέτρα που τα κράτη μέλη καλούνται να λάβουν για τη θέση σε εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 3, της οδηγίας 76/768 πρέπει πάντως να τηρούν την αρχή της αναλογικότητας (βλ., επ' αυτού, προπαρατεθείσες αποφάσεις Unilever, σκέψη 27· Estée Lauder, σκέψη 26, και Linhart και Biffl, σκέψη 26).
- 22 Εν προκειμένω, στην υπόθεση της κύριας δίκης, από την εθνική νομοθεσία προκύπτει ότι οι εισαγωγείς καλλυντικών προϊόντων οφείλουν να ανακοινώνουν στις αρμόδιες για την προστασία της υγείας και της ζωής των ανθρώπων αρχές το όνομα ή την εταιρική επωνυμία του κατασκευαστή, την έδρα του και την έδρα της μονάδας παρασκευής καθώς και τον πλήρη και λεπτομερή κατάλογο των ουσιών που περιέχει το προϊόν το οποίο διατίθεται στο εμπόριο.
- 23 Αυτή η υποχρέωση ανακοινώσεως παρέχει στις αρμόδιες αρχές τη δυνατότητα, σε περίπτωση διαταραχών, να διαβιβάζουν στις ιατρικές υπηρεσίες το ταχύτερο δυνατό πληροφορίες απαραίτητες για μια ταχεία και κατάλληλη θεραπευτική αγωγή.
- 24 Μια τέτοια υποχρέωση ανακοινώσεως τελεί σε αναλογία προς τον σκοπό της προστασίας της υγείας των ανθρώπων, που περιέχεται στο άρθρο 7, παράγραφος 3, της οδηγίας 76/768, δεδομένου ότι διασφαλίζει ότι οι αρμόδιες εθνικές αρχές έχουν στη διάθεσή τους λεπτομερή στοιχεία για το επίμαχο προϊόν. Ειδικότερα, μόνο βάσει των στοιχείων αυτών είναι δυνατόν να διαταχθεί μια κατάλληλα προσαρμοσμένη θεραπευτική αγωγή.
- 25 Κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 7 της οδηγίας 76/768 δεν απαγορεύει εθνική διάταξη η οποία, χάριν ταχείας και κατάλληλης ιατρικής θεραπευτικής αγωγής σε περίπτωση διαταραχών, υποχρεώνει τον εισαγωγέα καλλυντικών προϊόντων να ανακοινώνει στο Υπουργείο Υγείας και στην Περιφέρεια το όνομα ή την εταιρική επωνυμία της επιχειρήσεως, την έδρα της και την έδρα της μονάδας παρασκευής καθώς και τον πλήρη και λεπτομερή κατάλογο των ουσιών που χρησιμοποιούνται και των ουσιών που περιέχουν τα εν λόγω προϊόντα.

Επί των δικαστικών εξόδων

²⁶ Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 7 της οδηγίας 76/768/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1976, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στα καλλυντικά προϊόντα, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 93/35/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, δεν απαγορεύει εθνική διάταξη η οποία, χάριν ταχείας και κατάλληλης ιατρικής θεραπευτικής αγωγής σε περίπτωση διαταραχών, υποχρεώνει τον εισαγωγέα καλλυντικών προϊόντων να ανακοινώνει στο Υπουργείο Υγείας και στην Περιφέρεια το όνομα ή την εταιρική επωνυμία της επιχειρήσεως, την έδρα της και την έδρα της μονάδας παρασκευής καθώς και τον πλήρη και λεπτομερή κατάλογο των ουσιών που χρησιμοποιούνται και των ουσιών που περιέχουν τα εν λόγω προϊόντα.

(υπογραφές)